

gængæld i indkomstskattemæssig henseende overtager de pågældende formuegenstande til samme værdi, som i stedet anvendes ved den afsluttende indkomstansættelse m. v., d. v. s. til den værdi, der følger af sædvanlige opgørelsesregler, og altså uden tillæg eller fradrag af de ved arveanmeldelsen konstaterede værdistigninger eller værdinedgange, jfr. nærmere bestemmelserne i § 30, stk. 5 og § 33, 2. pkt.

Hensiddende i uskiftet bo.

Når en efterlevende ægtefælle beslutter at hensidde i uskiftet bo, får ægtefællen rådigheden over hele fællesformuen, og der sker ikke i anledning af dødsfaldet nogen overdragelse af fællesformuen til andre retssubjekter end dem, der ejede formuen forinden dødsfaldet. Har den gifte kvinde haft indtægt, hvoraf hun beskattes særskilt i henhold til § 4, stk. 2, skal der også i disse tilfælde foretages en afsluttende ansættelse efter § 12, men bortset herfra foretages der ikke noget endeligt opgør af skattetilsvaret for tiden indtil dødsfaldet, men den længstlevende ægtefælle indtræder i og fortsætter den beskatning, der var løbende ved dødsfaldet, jfr. § 15, stk. 1. Ægtefællen må derfor også i henseende til skattefri afskrivninger og til beskatning af fortjenester og tab ved afhændelse fortsætte på det ved dødsfaldet foreliggende grundlag (§ 29).

Sker der i ægtefællens levende live skifte med hensyn til fællesformuen eller en del af denne, opgøres indtægterne indtil skiftets slutning, hvilke indtægter ifølge forslaget § 15, stk. 2, skal beskattes hos ægtefællen, i overensstemmelse med de lige foran omtalte bestemmelser i § 30, stk. 2, 3 og 5 og § 31, stk. 2-5. Jfr. nærmere forslaget § 32.

Til afsnittets enkelte bestemmelser bemærkes i øvrigt følgende:

Til § 21.

Med de af forslaget øvrige bestemmelser følgende undtagelser skal den skattepligtige indkomst og formue opgøres efter de hidtil gældende regler. Grundlaget for indkomst- og formueopgørelsen for de af forslaget omfattede skattepligtige må især søges i statskattelovens §§ 4-6 for indkomstopgørelsens vedkommende og i samme lovs §§ 12-14 for formueopgørelsens vedkommende. Desuden findes regler herom bl. a. i ligningsloven, senest lovbekendtgørelse nr. 211 af 19. juni 1964, i afskrivningsloven, senest lovbekendtgørelse nr. 232 af 4. juni 1958 som ændret ved lov nr. 256 af 11. juni 1960, lov nr. 401 af 20. december 1960 og lov nr. 160 af 31. maj 1961, i lov om beskatningen af renteforsikringer m. v., senest

lovbekendtgørelse nr. 376 af 30. december 1964, og i lov om særlig indkomstskat m. v., senest lovbekendtgørelse nr. 210 af 18. juni 1964. Ved sidstnævnte lov er en række indtægter af éngangsnatur blevet undergivet særlig indkomstskat, dog således at den skattepligtige kan vælge i stedet at lade det i betragtning kommende indtægtsbeløb undergive almindelig indkomstbeskatning fordelt over 3 år.

Til § 22.

Som det fremgår af de indledende bemærkninger til afsnittet er indkomståret under den foreslåede ordning med skat af den løbende indtægt dels den regnskabsperiode, inden for hvilken den skattepligtige indkomst erhverves, dels den hermed sammenfaldende periode, for hvilken skatteligningen foretages. Indkomståret er normalt kalenderåret, men hvis der i den skattepligtiges næringsvej sædvanlig benyttes et andet driftsår end kalenderåret, eller hvis han ved selvangivelsen påviser, at han bruger et andet regnskabsår end kalenderåret, kan skatterådet ligesom efter de gældende regler lade det pågældende driftsår eller regnskabsår træde i stedet for kalenderåret. Den gældende regel om, at det således valgte indkomstår ikke ved senere skatteansættelser kan fraviges uden ligningsdirektoratets forudgående tilladelse er opretholdt i forslaget. Af praktiske grunde er det foreslået, at godkendelse af et fra kalenderåret afvigende regnskabsår forudsætter, at det brudte regnskabsår begynder ved en månedens begyndelse. Nærmere regler for opgørelse af den skattepligtige indkomst og formue og for skatteberegningen, når den skattepligtiges indkomstår afviger fra kalenderåret, er foreslået i § 88.

Hvor skattepligten, f. eks. på grund af en persons tilflytning eller fraflytning kun består i en del af et år, er indkomståret tilsvarende afgrænset. Flytter en person f. eks. her til landet den 20. juli, løber hans første indkomstår fra den nævnte dato og kalenderåret — eller hans særlige regnskabsår — ud, og hans følgende indkomstår følger på normal måde kalenderåret (regnskabsåret). Endvidere følger det af forslaget § 36, stk. 1, 4. pkt., at der ved beregningen af almindelig indkomstskat alene ydes personfradrag med en tolvtedel af det årlige beløb for hver kalendermåned, ved hvis begyndelse den pågældende var skattepligtig, i det nævnte eksempel altså alene for månederne august-december incl. Ved beregning af evt. tillægsskat skal der efter § 38, stk. 4, ske en omregning af den ansatte indkomst, så den kommer til at svare til et helt års indkomst, hvorefter tillægsskat svares med et forholdsmæssigt beløb.